

عنوان مقاله:

مدلسازی تخصیص بهینه فضاهای اختصاصی واحدهای مسکونی در ساختمان های بلندمرتبه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مهندسی صنایع و سیستم ها (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی مالکی - کارشناس برنامه ریزی و کنترل پروژه شرکت ایستاپیرامید

ساناز شریفی قزوینی - کارشناس برنامه ریزی منابع سازمانی شرکت بهکو

خلاصه مقاله:

هدف اساسی برنامه ریزی تقلیل میزان خطاهای حاصل از تصمیم گیریهای مبتنی بر نظرات شخصی و در نتیجه بهبود فرایندها و افزایش رضایتمندی مشتریان است در پروژه های ساختمانی باتوجه به اهمیت مشتریان به عنوان ذینفعان و سرمایه گذاران اصلی از یک سو و لزوم سودآوری شرکت های ساختمانی در یک بازه زمانی محدود مشتری مداری اهمیت بسزایی پیدا می کند یکی از مشکلاتی که شرکت های ساختمانی بلندمرتبه ساز در دوره بهره برداری با آن مواجه میشوند نارضایتی مشتریان از فضاهای اختصاصی تخصیص یافته به اپارتمان های آنها از جمله فاصله زیاد موجود بین پارکینگ و انباری های تخصیص یافته است این مشکل از آنجا نشات میگیرد که در بسیاری از شرکت ها تخصیص در حال حاضر به روش سنتی و مبتنی بر تجربیات و استدلال ذهنی نیروی انسانی میباشد و استفاده از آن سبب ایجاد نارضایتی میشود و قابلیت تعمیم پذیری و انطباق با دلایل ریاضی را ندارد در این مقاله به منظور حل این مشکل یک مدل ریاضی ارائه شده است که قابلیت بهبود تصمیم گیری های فردی و تخصیص بهینه فضاهای اختصاصی را فراهم می آورد

کلمات کلیدی:

بهینه سازی، تخصیص، مشتری مداری، تصمیم گیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/251220>

